

UCHWAŁA Nr 94 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 kwietnia 1966 r.

w sprawie ułatwienia i usprawnienia realizacji robót związanych z montażem maszyn i urządzeń w czynnych obiektach.

W celu stworzenia lepszych warunków do podejmowania i sprawnej realizacji inwestycji przedsiębiorstw, związanych z instalowaniem maszyn i urządzeń w czynnych obiektach produkcyjnych — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa uspołecznione, zaliczone do działu „Przemysł” i „Budownictwo” (według klasyfikacji gospodarki narodowej Głównego Urzędu Statystycznego), powinny w pierwszej kolejności podejmować w ramach kategorii inwestycji przedsiębiorstw, finansowanych z ich środków własnych lub kredytów bankowych — inwestycje polegające na zakupie oraz montażu maszyn i urządzeń w czynnych obiektach produkcyjnych, jeśli te inwestycje są związane z:

- 1) poprawą technologii i wyników techniczno-ekonomicznych produkcji,
- 2) modernizacją zakładu i wdrażaniem postępu technicznego do produkcji,
- 3) odnowieniem przestarzałego parku maszynowego w drodze wymiany maszyn na nowocześniejsze (w tym również przemieszczane z innych zakładów).

2. Roboty budowlano-montażowe w zakresie inwestycji przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, powinny być realizowane przede wszystkim systemem gospodarczym (własne brygady robocze, grupy remontowe, samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego lub w drodze montażu przez dostawców maszyn i urządzeń), a w razie niemożliwości zrealizowania w tej drodze — przez specjalizowane przedsiębiorstwa montażowe i remontowe danego resortu. Dopiero w braku tych możliwości roboty montażowe mogą być zlecone przedsiębiorstwom budowlano-montażowym spoza resortu. W tych wypadkach jednostki nadrzędne przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz innych resortów powinny zapewnić wykonanie tych robót przez właściwie nadzorowane przedsiębiorstwa wykonawcze.

3. Montaż maszyn i urządzeń powinien być przeprowadzany zgodnie z opisem lub instrukcją fabryczną, załączoną do dostarczanych maszyn i urządzeń. Jeżeli opis lub instrukcja fabryczna są niewystarczające do prawidłowego przeprowadzenia robót montażowych, wówczas wykonanie tych robót powinno być oparte na jednostadłowej uproszczonej dokumentacji techniczno-roboczej.

§ 2. 1. Banki finansujące inwestycje zapewnią inwestycjom wymienionym w § 1 ust. 1 pierwszeństwo:

- 1) w przyjmowaniu ich do finansowania,
- 2) w udzielaniu na ten cel kredytu bankowego.

2. Banki są uprawnione do przyjmowania planów rzeczowo-finansowych dla inwestycji wymienionych w § 1 ponad rozmiary określone w narodowym planie gospodarczym dla inwestycji przedsiębiorstw, jeżeli to przekroczenie wynika z podjęcia przez przedsiębiorstwa ponadplanowego montażu maszyn i urządzeń otrzymanych w ciągu roku z produkcji krajowej, importu lub przemieszczonych z innych zakładów. W braku dostatecznych środków u inwestorów banki mogą przyznać kredyt bankowy w trybie obowiązujących przepisów.

§ 3. 1. W braku opisu lub instrukcji montażowej i jeżeli w danym kwartale producent nie może zapewnić opracowania niezbędnej dokumentacji, dyrektorzy przedsiębiorstw mogą zlecić — w trybie obowiązujących przepisów — opracowanie dokumentacji montażowej zarówno pracownikom własnym, jak i obcym, pod warunkiem posiadania przez nich niezbędnych kwalifikacji technicznych do wykonania tej dokumentacji.

2. Wysokość wynagrodzenia za te prace powinna być zgodna z cennikami prac projektowych z pomniejszeniem o wysokość narzutów pobieranych przez biura projektów.

3. Sfinansowanie prac w wypadkach, o których mowa w ust. 1, następuje z bezosobowego funduszu plac przedsiębiorstwa.

4. W uzasadnionych wypadkach dyrektor przedsiębiorstwa może po uzgodnieniu z właściwym oddziałem banku zlecić wykonanie niezbędnej dokumentacji robót montażowych w formie umowy o dzieło, nawet wówczas, kiedy to stanowiłoby przekroczenie kwot planowanych w bezosobowym funduszu plac, jeśli tego rodzaju wydatki nie mogły być przewidziane w planie w odpowiedniej wysokości. Ewentualne przekroczenie planowanego bezosobowego funduszu plac z tego tytułu uznaje się za uzasadnione. Bank w tym wypadku będzie dokonywał na ten cel wypłat środków ponad ustaloną w planie przedsiębiorstwa wysokość bezosobowego funduszu plac.

5. Przepis ust. 4 może być również zastosowany — za zgodą banku — do nadzoru nad montażem, zleconym w trybie umowy o dzieło bądź pracownikom własnym, bądź pracownikom obcym.

§ 4. 1. Jeżeli wykonanie ponadplanowych robót związanych z montażem maszyn systemem gospodarczym pociągałoby za sobą przekroczenie osobowego funduszu plac, dyrektor przedsiębiorstwa na podstawie decyzji banku o przyjęciu inwestycji do finansowania upoważniony jest do przekroczenia osobowego funduszu plac i limitów zatrudnienia w zakresie niezbędnym do wykonania robót — według następujących zasad:

- 1) w odniesieniu do samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego — w trybie bankowej korekty funduszu plac robotników produkcji podstawowej według współczynnika 1 : 1,
- 2) w odniesieniu do pozostałych form systemu gospodarczego — na podstawie sporządzonego preliminarza kosztów montażu z wyodrębnieniem wydatków na płace; preliminarz wydatki na płace stanowią podstawę do od-

powiedniego zwiększenia osobowego funduszu plac przedsiębiorstwa oraz ich finansowania przez bank.

Przekroczenie funduszu plac z tego tytułu nie podlega obowiązkowi późniejszej likwidacji.

2. Przepisy ust. 1 dotyczą również wypadków, gdy obok robót montażowych zachodzi potrzeba wykonania robót ogólnobudowlanych (np. fundamenty, doprowadzenie instalacji, roboty adaptacyjne itp.) niezbędnych do przeprowadzenia montażu, pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody banku. Do wyrażenia zgody na przyjęcie do sfinansowania nakładów z tytułu planowanych do realizacji robót ogólnobudowlanych w granicach do 500 tys. zł upoważniony jest dyrektor właściwego oddziału banku.

§ 5. 1. Inwestycje polegające na nabyciu maszyn i ich montażu, dla których możliwości realizacji powstaną w ciągu roku (dodatkowa produkcja, przesunięcie z eksportu), mogą być realizowane jako inwestycje szybko rentujące się, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w § 53 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318).

2. Ministerstwa lub zjednoczenia w odniesieniu do inwestycji polegających na nabyciu i montażu maszyn określonych w załączniku mogą dokonać w porozumieniu z centralą banku finansującego inwestycje uproszczonego obliczenia efektów produkcyjnych. Jeżeli z obliczenia tego wynika, że uzyskane efekty kwalifikują nabycie maszyn i ich montaż do inwestycji szybko rentujących się, oddziały banku nie będą żądać od inwestorów nadzorowanych przez dane ministerstwo lub zjednoczenie indywidualnego uzasadnienia efektywności inwestycji.

3. Dokonane przez zjednoczenie obliczenie efektów w sposób określony w ust. 2 dotyczy inwestycji realizowanych przez wszystkie jednostki podporządkowane zjednoczeniom, jak też jednostki, w stosunku do których zjednoczenie wykonuje funkcje koordynacyjne.

§ 6. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określi specjalne dodatki do cen robót montażowych za utrudnienie z tytułu wykonywania robót, o których mowa w niniejszej uchwale, jako ewentualne uzupełnienie dodatków przewidzianych w instrukcji o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych.

§ 7. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego i Prezes Narodowego Banku Polskiego wydadzą w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zasady ewidencji oraz sprawozdawczości w zakresie robót montażowych wykonywanych w trybie niniejszej uchwały.

2. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, należy wyodrębnić roboty montażowe zgodnie z wykazem, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 8. Przepisy uchwały mają odpowiednie zastosowanie również do wypadków wykonywania robót budowlanych i montażowych związanych z realizacją zadań rozwoju nauki i techniki i finansowanych z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (Dz. U. z 1963 r. Nr 49, poz. 274 i z 1964 r. Nr 34, poz. 216).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 94 Rady Ministrów z dnia 19 kwietnia 1966 r. (poz. 100).

PODZIAŁ ROBÓT MONTAŻOWYCH WEDŁUG RODZAJÓW MASZYN I URZĄDZEŃ

Lp.	Wyszczególnienie	Symbol wyrobu według Jednolitego wykazu wyrobów
1	Montaż obrabiarek do metali skrawających oraz maszyn do obróbki plastycznej metali	051—001 051—154
2	Montaż maszyn i urządzeń do procesów chemicznych, do produkcji gumy i wyrobów z gumy, dla przemysłu rafineryjnego, maszyn i urządzeń do produkcji włókien sztucznych oraz tworzyw sztucznych	052—991, 052—028 052—035, 052—011 052—020
3	Montaż maszyn i urządzeń wiertniczych oraz do eksploatacji otworów wiertniczych, maszyn górniczych oraz maszyn i urządzeń do mechanicznej przeróbki rud i węgla	052—053, 052—070 052—058, 052—080
4	Montaż maszyn i urządzeń hutniczych, koksowniczych i gazowniczych, maszyn i urządzeń odlewniczych, zbiorników	052—088, 052—098 052—10, 053—72
5	Montaż maszyn i urządzeń do produkcji surowców mineralnych i wyrobów z nich	052—121
6	Montaż maszyn do obróbki i przerobu drewna, wyrobów z drewna oraz maszyn papierniczych i poligraficznych	052—261
7	Montaż maszyn włókienniczych, odzieżowych, garbarskich oraz do produkcji obuwia i wyrobów ze skóry	052—348
8	Montaż maszyn i urządzeń dla przemysłu rolnego i spożywczego oraz aparatury chłodniczej	052—409, 052—442
9	Montaż maszyn elektrycznych wirujących, urządzeń rozdzielczych elektroenergetycznych oraz aparatów i przyrządów elektroenergetycznych, transformatorów mocy, pieców i suszarek elektrycznych przemysłowych ogólnego przeznaczenia, maszyn i aparatów do obróbki metali i tworzyw niemetalowych za pomocą elektryczności	060—061 062—001, 063 064